

Warszawa 1 października 2020

dr hab. Marek Więckowski, prof. IGiPZ PAN
Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania PAN

Recenzja

rozprawy doktorskiej Pani magister Julii Ziółkowskiej p.t. **Geograficzne uwarunkowania kształtowania kapitału społecznego na przykładzie organizacji imprez masowych w powiatach ziemskich Polski Wschodniej** przygotowanej pod kierunkiem naukowym dr hab. Jana Wendta profesora Uniwersytetu Gdańskiego (promotor), oraz dr Grażyny Chaberek (promotor pomocniczy) napisanej na Wydziale Oceanografii i Geografii Uniwersytetu Gdańskiego.

Uwagi ogólne

Praca doktorska omawia bardzo aktualne zagadnienie związane z uwarunkowaniami kształtowania kapitału społecznego na przykładzie organizacji imprez masowych we wschodniej Polsce. Autorka wybrała temat ważny, aktualny i ciekawy zarówno z naukowego jak i praktycznego punktu widzenia. W pewnej mierze temat jest słabo zauważalny w literaturze naukowej i z tego punktu widzenia ma także duży potencjał do dalszych studiów jak też do pionierskich publikacji. Praca wpisuje się w nurt badań dotyczących życia społeczno-gospodarczego małych miejscowości na obszarach peryferyjnych, jakimi jest niewątpliwie Wschodnia Polska.

Praca doktorska nawiązuje do koncepcji rozwoju lokalnego, kapitału społecznego, zarządzania, ale także turystyki i dzięki temu jest wielowymiarowa i wielodyscyplinarna w swoim założeniu. Autorka podjęła próbę identyfikacji czynników wpływających na kształtowanie się kapitału społecznego traktując organizację imprez masowych jako pewnego rodzaju miernik i wskaźnik. Badane zjawisko ukazane zostało z perspektywy specyfiki obszarów peryferyjnych, ze szczególnym uwzględnieniem obszaru badań, czyli w powiatach ziemskich polski Wschodniej.

Omówienie głównych założeń pracy

Cele i hipotezy

Na wstępie pracy Autorka zadaje kilka istotnych pytań, na które poszukuje odpowiedzi w swojej pracy. Na stronie 5 i 6 możemy przeczytać następujące pytania: „czy istnieje wpływ imprez masowych na rozwój lokalny? – czy zachodzi powiązanie przyczynowo skutkowe pomiędzy organizacją imprez masowych a rozwojem lokalnym? Czy są czynniki geograficzne, które kształtują ten wpływ oraz w jaki sposób imprezy oddziałują na rozwój społeczno-gospodarczy? Kto aktywnie uczestniczy w realizowanych eventach oraz jakie obserwowalne efekty w ujęciu krótko- i długoterminowym generuje organizacja tych wydarzeń?”.

[podpis]

Autorka postawiła sobie cel główny oraz pięć celów szczegółowych. Głównym celem pracy jest w zasadzie odpowiedź na podwójne pytanie: czy imprezy masowe mają wpływ na rozwój lokalny – czy zachodzi powiązanie przyczynowo skutkowe pomiędzy ich organizacją a rozwojem lokalnym?

Powyższe cele autorka realizowała poprzez cele szczegółowe: aplikacyjny i teoretyczny.

Celem aplikacyjnym rozprawy jest opracowanie indeksu rzeczywistych efektów organizacji imprez masowych o charakterze kulturowym realizowanych w powiatach ziemskich. Mam mieszane odczucie czy cel ten został zrealizowany. Niewątpliwie przedstawione, na stronach 156-158, cechy indeksu mają wysokie walory poznawcze i naukowe to jednak efekt pozostawia pewien niedosyt. Jest on związany z brakiem konkretnych wytycznych, rekomendacji na temat tego w jaki sposób odczytywać proponowane wyniki, np. co konkretnie oznacza w indeksie: liczba i pochodzenie odwiedzających? Czy indeks polega na podaniu tej liczby bezwzględnie, względnie w odniesieniu do czegoś (np. innych parametrów ruchu turystycznego lub udziału ludności lokalnej, porównanie pomiędzy latami)? Tego niestety nie wiemy. Tym bardziej niejasny jest udział w indeksie pochodzenia turystów. Podobne wątpliwości budzą inne składniki indeksu. Tabela wynikowa wymagałaby jednak znaczących uzupełnień.

Celem teoretycznym pracy jest uporządkowanie definicji pojęć stosowanych w badaniach dotyczących organizacji imprez masowych oraz uzupełnienie literatury o problematykę organizacji imprez masowych na obszarach wiejskich w Polsce. Uzupełnienie literatury o problematykę z Polski trudno uznać za cel teoretyczny. Jednakże pozostałe aspekty tego celu, Autorka zrealizowała w sposób bardzo dobry. Na szczególnie, pozytywne podkreślenie zasługują: znajomość literatury, umiejętność syntetycznego jej przedstawienia oraz własne propozycje powiązania aspektów teoretycznych i koncepcyjnych.

Autorka postawiła jedną hipotezę główną i cztery hipotezy dodatkowe, dzięki czemu nadała im hierarchię.

Hipoteza główna brzmi następująco:

„poprzez wzmocnienie kapitału społecznego, imprezy masowe o charakterze kulturowym, organizowane na obszarze Polski Wschodniej, są bodźcem rozwoju lokalnego”.

Hipotezami pomocniczymi są natomiast:

- 1) Efekt ekonomiczny organizacji imprez masowych o charakterze kulturowym na obszarach wiejskich jest krótkotrwały;
- 2) Długotrwałym efektem organizacji imprez masowych o charakterze kulturowym na obszarach wiejskich jest wzmocnienie kapitału społecznego
- 3) Istnieją powiązania pomiędzy cechami przestrzennymi a sposobem organizacji i zakresem tematycznym imprez masowych;
- 4) organizacja imprez masowych o charakterze kulturowym na obszarach wiejskich wymaga specjalistycznej infrastruktury.

Hipotezy trzecia i czwarta są dość ogólne i o ile jako takie mogłyby być pytaniami badawczymi to hipotezami raczej nie można ich nazwać. Hipoteza czwarta, ponadto jest dość prosta i oczywista.

Bardzo ciekawe jest tabelaryczne zestawienie realizacji celów rozprawy, w którym Autorka zestawiała poszczególne elementy i powiązała je ze sobą. Dotyczy to: pytań badawczych, hipotez, metod weryfikacji oraz umiejscowienia weryfikacji w pracy. Ten ostatni element ułatwia czytelnikowi odszukanie poszczególnych elementów w dowolnym momencie czytania pracy.

Obszar, okres badań i metody

Autorka zdecydowała się na analizę sytuacji na obszarze wschodniej Polski, za którą uznała pięć województw: lubelskie, podlaskie, podkarpackie, świętokrzyskie oraz warmińsko-mazurskie.

Zakres czasowy badań obejmuje w szczególności rok 2015, w którym przeprowadzono badania terenowe. Zakres ten został uzupełniony o lata 2008-2020 – okres, za który uwzględniono dane statystyczne oraz źródła wtórne dotyczące rozwoju obszarów wiejskich i organizacji imprez masowych w wybranych kategoriach. Wykorzystanie metod statystycznych oraz zastosowane dane wtórne jest właściwe i nie budzi wątpliwości. Temat jest potraktowany dość szeroko i jak na potrzeby niniejszej pracy wystarczająco.

Autorka wykorzystuje wiele metod, które opisała zarówno z teoretycznego punktu widzenia, jak też ze szczególnym uwzględnieniem zastosowania ich w pracy. Autorka wybrała siedem wydarzeń kulturalnych na obszarze badań i przedstawiła je na stronie 9. Dwie z tych imprez postanowiono ukazać jako szczegółowe studia przypadków. Nie do końca jest zrozumiałe na czym polegały badania o ile za takie nie uznamy jedynie obserwacji uczestniczących oraz przeprowadzenia dwóch kwestionariuszy (por. s. 9). W rozdziale 1.4 Autorka co prawda opisuje szereg metod, ale nie przekazuje czytelnikowi szczegółów wykonanych prac.

Przegląd literatury

Przegląd literatury został zamieszczony w rozdziale pierwszym (1.5), ale tak naprawdę w całej pracy można odnaleźć szereg odniesień do literatury zarówno krajowej jak też międzynarodowej. Na szczególną uwagę zasługują w tej kwestii rozdziały od drugiego do czwartego. Bibliografia pracy jest znaczna i ujęte są w niej najważniejsze pozycje literatury światowej i polskiej.

Struktura pracy

Recenzowana praca przygotowana jest w języku polskim. Składa się na nią siedem rozdziałów (sześć ponumerowanych oraz podsumowanie – w pracy bez numeracji) oraz bibliografia i spisy rycin, tablic oraz załączników a także same załączniki. Dodatkowo dołączono streszczenie w języku polskim oraz w angielskim.

Łączna liczba stron maszynopisu wynosi 215, w tym główna praca (bez bibliografii i załączników) liczy 197 (z bibliografią) oraz 171 stron (bez bibliografii). Praca ma logiczną strukturę i jest spójna. Napisana jest bardzo dobrym językiem i niemal bez literówek.

We wprowadzeniu Autorka dzieli się spostrzeżeniami dotyczącymi przyczyn i uzasadnień wyboru problematyki badawczej. Przedstawia główne cele, hipotezy i założenia badawcze, zakres: rzeczowy, przestrzenny i czasowy, a także metody stosowane w pracy. Na zakończenie rozdziału zamieszczone jest opis ujęcia problematyki badawczej w literaturze przedmiotu.

Rozdział II (Uwarunkowania rozwoju Polski Wschodniej) liczy 33 strony i obejmuje zagadnienia dotyczące uwarunkowań rozwoju Polski Wschodniej. Jest to klasyczny opis obszaru badań z wykorzystaniem danych statystycznych oraz przeglądu literatury. Autorka przedstawia w nim trzy główne elementy tych uwarunkowań rozwoju: istotę, wskaźniki oraz poziom.

Rozdział jest napisany bardzo dobrze a przedstawiane treści są mocno „osadzone” w dostępnej literaturze przedmiotu i istniejących koncepcjach. Czasami można zauważyć pewne powtórzenia, wynikające raczej z chęci powiązania z poprzednio omawianymi zagadnieniami. Wątpliwe są pewne wnioski płynące z rozdziału oraz pewnego rodzaju niekonsekwencje. W jednym miejscu autorka pisze o regionie Polski Wschodniej w innym powołując się na literaturę, że jest „obszarem niespójnym, raczej wymyślonym niż bytem realnym” (s.44) i dodaje od siebie, że „województwa tego sztucznego regionu”. W tej kluczowej kwestii powinna być jednomyślność w pracy: albo jest to region, albo szereg regionów, albo nie należy używać tego pojęcia.

Chyba stwierdzenie: „wartość dodana brutto rolnictwa, leśnictwa, łowiectwa i rybactwa wynosi 79%” województwie podlaskim jest błędne (wartość ta jest dużo niższa), (s. 45). Błędne jest też wyciąganie wniosków dotyczących charakterystyki projektów unijnych powołując się na publikację z roku 2011 (s. 46). W tym czasie nie było możliwości na analizę okresu 2007-2013, a wszelkie dane były niepełne. Na stronie 50, Autorka podaje, że „również wysoka liczba zarejestrowanych ekologicznych gospodarstw rolnych”, po czym na kolejnej stronie, w tabeli możemy odczytać, że liczby te, w każdym z charakteryzowanych województw są znacząco poniżej średniej krajowej. Dużą wątpliwość budzi charakterystyka turystyki kulturowej a w zasadzie walorów kulturowych (s. 51), które zostały tak znacząco ograniczone – do podania kilku przykładów, że wprowadzają czytelnika w błąd. Należało potraktować temat: albo szerzej, albo całkowicie pominąć.

W rozdziale III (Znaczenie kapitału społecznego w rozwoju lokalnym) liczącym 29 stron, Autorka opisuje najważniejsze elementy świadczące o znaczeniu kapitału społecznego w rozwoju lokalnym. Omawia kwestie kapitału społecznego, jego wpływu na rozwój lokalny a także przedstawia narzędzia kształtowania kapitału społecznego. W moim przekonaniu jest to najlepszy rozdział w pracy. Autorka nawiązuje bardzo szeroko do teorii, koncepcji oraz literatury krajowej a także światowej. Wiedzę strukturyzują liczne tabele oraz wypunktowania.

Bardzo udana i oryginalna jest tabela nr. 16, pt. Kapitał społeczny Polski Wschodniej w ujęciu historycznym (s. 78-81), w której Autorka podsumowuje swoje badania łącząc kilka interesujących koncepcji oraz aspektów. Podzielenie uwarunkowań historycznych według dawnych podziałów polskich ziem (głównie związanych z rozbiorami Rzeczypospolitej) i dopasowanie ich do kwestii: relacji państwo-obywatel oraz obywatel-inni obywatele uważam za bardzo ważny wkład w dyskusję naukową. Dodatkowo Autorka dodaje inne cechy regionu oraz współczesne cechy kapitału społecznego danego regionu (tu utożsamiając z województwem).

Rozdział IV (Imprezy masowe jako zjawisko społeczne we współczesnej przestrzeni geograficznej) liczy 30 stron a jego celem jest omówienie imprez masowych jako zjawiska społecznego we współczesnej przestrzeni geograficznej. Autorka omawia istotę imprez oraz aspekty: przestrzenne, finansowe i organizacyjne.

Autorka, bazując na bardzo dobrej znajomości literatury naukowej, proponuje szereg bezcennych, z naukowego punktu widzenia zestawień i podsumowań, do których należy

zaliczyć zwłaszcza syntetyczne uporządkowanie wielu kwestii w tabelach oraz na rycinach, w tym przede wszystkim: charakterystykę podstawowych pojęć z zakresu *public events* (tab. 18, s. 87-88) oraz znaczenie cech przestrzeni społeczno-ekonomicznej w procesie organizacji imprez masowych (tab. 20, s. 99-100).

Piąty rozdział (Przesłanki realizacji imprez masowych) dotyczy przesłanek, czyli okoliczności sprzyjających realizację pewnych zamiarów, realizacji imprez masowych. Na 26 stronach Autorka omawia główne przesłanki realizacji imprez masowych, do których zalicza: gospodarcze i społeczno-kulturowe; wymienia też beneficjentów imprez. Bardzo dobrym wkładem do nauki są tabele: nr 21 i 22. Pierwsza z nich dotyczy efektów gospodarczych organizacji imprez masowych. Autorka przedstawiła w niej opis efektu, oddziaływania tego efektu oraz rodzaju efektu w podziale na rodzaj imprezy bazując na światowej literaturze przedmiotu. Druga z Tabel dotyczy efektów społeczno-kulturowych organizacji imprez masowych. Autorka przedstawia w niej pozytywne i negatywne efekty społeczno-kulturowe organizacji imprez masowych, stworzone również na podstawie światowej literatury przedmiotu.

Bardzo ciekawa jest również analiza beneficjentów w wymiarze lokalnym, ich podział na władzę, społeczność, biznes, turystów i odwiedzających oraz wykonawców. W tej części autorka przedstawia kategorie korzyści oraz kryteria osiągania tych korzyści. Oryginalnym wkładem Autorki jest również zaproponowanie przesłanek organizacji imprez masowych i uwarunkowań ich realizacji przedstawione w sposób syntetyczny w tabeli 24. W ostatniej części rozdziału autorka przedstawia wyniki analizy beneficjentów imprez masowych podkreślając i wymieniając poszczególnych beneficjentów oraz kategorie dominujących korzyści.

Rozdział VI (Kapitał społeczny jako efekt organizacji imprez masowych) liczący 26 stron zawiera kwestie związane z kapitałem społecznym jako efektem organizacji imprez masowych a szczegółowo omawia charakter imprez masowych, indeks rzeczywistych efektów oraz kapitał społeczny jako skutek imprez masowych.

W rozdziale tym brakuje na wstępie ponownego wymienienia wydarzeń, które zostały wzięte pod uwagę, oraz przypomnienia, które z nich zostały uwzględnione jako tzw. studia przypadku (oczywiście czytelnik zawsze może wrócić do początku pracy, aby zapoznać się z listą wydarzeń). Każda z omawianych imprez powinna być w tekście wyróżniona. Dodatkowo należy podkreślić, że wykonana mapa jest mało czytelna. Wielkość liter jest tak niewielka, że mapę należy czytać z użyciem lupy. Lokalizacje omawianych imprez powinny być bardzo dobrze widoczne na mapie.

Rycina 15 przedstawiająca „podział efektów organizacji imprez masowych o charakterze lokalnym” nie jest wynikiem pracy, tylko raczej założeniem badawczym i powinna być zamieszczona we wstępnych rozdziałach pracy.

Uwagi dotyczącego samego indeksu (będącego jednym z najważniejszych efektów pracy) zostały omówione w części dotyczącej celów i metod pracy.

Ostatni – nienumerowany – rozdział przedstawia wnioski końcowe pracy. Na niecałych trzech stronach autorka podsumowuje całe swoje badania, uzasadniając postawione przez siebie we wstępie hipotezy.

Wnioski (zawarte zarówno na zakończenie każdego rozdziału jak też w rozdziałach czwartym, piątym i ostatnim) są dogłębnie przeanalizowane i przedstawione w formie czytelnej i logicznej. Autorka wielokrotnie odwołuje się do literatury przedmiotu, dzięki czemu wnioski są w wielu miejscach klasyczną dyskusją wyników – bardzo twórczą i

inspirującą z naukowego punktu widzenia. Jednakże brakuje klasycznego podsumowania całości pracy w ostatnim rozdziale (który jest po prostu bardzo krótki i pozostawia niedosyt po tak wnikliwych i ciekawych badaniach i niewątpliwie po ogromnym wysiłku włożonym w analizę światowej literatury przedmiotu badań).

Ocena rozprawy doktorskiej

Charakteryzując pracę doktorską zdecydowano się na omówienie ich pozytywnych stron jak też kwestii dyskusyjnych. Wiele elementów omówiono w części dotyczącej struktury, w której zamieszczono wstępną analizę treści pracy. Zamieszczono też krótki komentarz dotyczący hipotez i ich potwierdzenia.

Pozytywne strony pracy

Jak wspomniano na wstępie, praca ukazuje interesujące i istotne zjawisko oraz wyjaśnia jego współczesne formy, bazując oryginalnych badaniach terenowych. Jako szczegółowe, pozytywne strony recenzowanej rozprawy doktorskiej należy wymienić:

- bardzo dobrą znajomość literatury przedmiotu, zarówno krajowej jak i zagranicznej;
- oryginalność przedstawianych podsumowań, syntez, dopasowania omawianych zagadnień do koncepcji i teorii;
- znajomość specyfiki obszaru badań, czyli wschodniej Polski;
- umiejętność wnikliwej analizy, syntetycznego formułowania wniosków, precyzyjnego odpowiadania na postawione pytania i zagadnienia badawcze;
- zastosowanie różnych metod statystycznych i kwestionariuszowych.

Wnioski są dogłębnie przeanalizowane i przedstawione w formie czytelnej i logicznej. Autorka wielokrotnie odwołuje się do literatury przedmiotu, dzięki czemu wnioski są w wielu miejscach klasyczną dyskusją wyników – bardzo twórczą i inspirującą z naukowego punktu widzenia. Są one zamieszczone w różnych częściach pracy, często niestety przez to się gubią, albo nie sprawiają wrażenia wniosków wynikających z pracy.

Elementy dyskusyjne

Praca zawiera elementy, które są dyskusyjne. Za najważniejsze można wymienić następujące uwagi:

- w pracy zauważalny jest brak wstępu do każdego z rozdziału oraz jego generalnego podsumowania;
- mimo różnorodności zastosowanych metod, nie wyjaśniono wystarczająco mechanizmu przeprowadzenia badań kwestionariuszowych oraz ankiet (np. ich liczby, próby respondentów, daty przeprowadzenia badań);
- niedosyt budzi podsumowanie. Zarówno ze względu na fakt, że jest ono krótkie (niecałe trzy strony), jak też ze względu na brak poważnej merytorycznej dyskusji wniosków oraz podsumowania tego co Autorka wniosła nowego dzięki swoim badaniom;

– zbyt mała liczba podrozdziałów. Ich wprowadzenie w kilku miejscach (np. w rozdziale 6 pozwoliłaby na lepsze usystematyzowanie przedstawianego materiału);

– niewłaściwa numeracja rozdziałów głównych – niepotrzebne dodanie „0” (np. 1.0, 2.0 itp.).

Powyżej wymienione niedociągnięcia są w pewnej części dyskusyjne i nie umniejszają wartości merytorycznej całej pracy.

Cele, hipotezy i ich potwierdzenie

Zazwyczaj jest to element dyskusyjny, ponieważ: albo hipotezy są banalne i wówczas można je łatwo obronić, albo hipotezy są bardziej śmiałe, ale wówczas odpowiedzi na nie są niepełne i bardziej dyskusyjne. W omawianej pracy – co wspomniano na początku niniejszej recenzji – dwie pierwsze hipotezy szczegółowe są twórcze i ciekawe, a dwie kolejne dość ogólne i mało odkrywcze.

Postawione hipotezy zostały w pracy obronione, ale zauważalny jest brak ich specjalnego uwypuklenia na kocu rozprawy i klasycznego omówienia tego co się udało udowodnić i tego co nadal pozostaje do wyjaśnienia. Hipoteza główna jest także potwierdzona częściowo. Głównym celem pracy była próba odpowiedzi na podwójne pytanie: czy imprezy masowe mają wpływ na rozwój lokalny – czy zachodzi powiązanie przyczynowo skutkowe pomiędzy ich organizacją a rozwojem lokalnym? Oczywiście można intuicyjnie stwierdzić, że tak właśnie jest i Autorka pracy próbuje potwierdzić to stwierdzenie. Jednakże wydaje się, że udowodnienie tej tezy jest dość trudne i nie zostało specjalnie uwypuklone w podsumowaniu. W różnych miejscach pracy Autorka przekazuje jednak wiele stwierdzeń potwierdzających główne tezy i odpowiada (częstkowo) na stawiane przez siebie pytania.

Stwierdzam, że hipotezy zostały potwierdzone a także spełniono główne cele pracy.

Konkluzja

Ustawa z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, wraz ustawą z dnia 23 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1311), która weszła w życie z dniem 1 października 2016 r. (Dz. U. 2017, Nr poz. 1789; tekst jednolity: obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 15 września 2017 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki – poz. 1789) w artykule 13, punkt 1 wymaga aby rozprawa doktorska stanowiła oryginalne rozwiązanie problemu naukowego, by wykazała ogólną wiedzę teoretyczną doktoranta w danej dyscyplinie naukowej, a także umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej.

Stwierdzam, że rozprawa doktorska magister Julii Ziółkowskiej spełnia wszystkie trzy wymienione warunki. Autorka przedstawiła ogólny problem będący w nurcie zainteresowań badań o zasięgu europejskim, obudowała go wiedzą teoretyczną z zakresu kilku dyscyplin zwłaszcza badań dotyczących rozwoju lokalnego oraz badań dotyczących, kapitału społecznego a nawet turystyki. Ponadto, wykorzystując szereg

metod, przeprowadziła ciekawe badania terenowe, na których bazie wykonała wnikliwe analizy. W poszczególnych rozdziałach odnajdujemy oryginalne wyniki badawcze, nawiązującymi do zrealizowanych badań i analiz. Na uwagę zasługuje szczególnie oryginalność przedstawianych podsumowań, syntez, dopasowania omawianych zagadnień do koncepcji i teorii oraz autorskie, syntetyczne tabele, które stanowią oryginalny wkład do nauki (zwłaszcza tabele nr. 16, 18, 20-22 i 24). Wyniki udowadniają, że zadanie zostało wykonane pomyślnie. Moja pozytywna ocena pracy uprawnia do stwierdzenia, że praca w obecnym kształcie nadaje się do kolejnego etapu przewodu doktorskiego i w konsekwencji do publicznej obrony, a w przypadku pomyślnego jej przebiegu, do nadania pani Julii Ziółkowskiej, stopnia doktora w dyscyplinie Geografia Społeczno-Ekonomiczna i Gospodarka Przestrzenna. Tym samym stwierdzam, że w mojej ocenie praca doktorska Pani Julii Ziółkowskiej pt. ***Geograficzne uwarunkowania kształtowania kapitału społecznego na przykładzie organizacji imprez masowych w powiatach ziemskich Polski Wschodniej***, spełnia wymogi stawiane pracom doktorskim w ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595, z późniejszymi zmianami). Wnioskuje o dopuszczenie Doktorantki do publicznej obrony.

Marek WIĘCKOWSKI

